

Villkoren för den goda gärningen

När accepterar Gud tjänarens gärning? Och vilka är villkoren för att en gärning ska vara god och accepterad hos Gud?

Svar:

Lov och pris tillkommer Gud, och välsignelser och fred över Guds sändebud. Och därefter:

En gärning är inte dyrkan om inte två saker fullkomnas i den: fullkomlig kärlek tillsammans med fullkomlig ödmjukhet. Gud den Upphöjde sade: *"Och de som tror är starkast i kärlek till Gud"* (Al-Baqara: 165), och Han - upphöjd vare Han - sade: *"Sannerligen är de som av fruktan för sin Herre är bävande"* (Al-Mu'minun: 57). Och Gud förenade dessa båda i Sitt ord: *"Sannerligen skyndade de till det goda och åkallade Oss med hopp och fruktan, och de var ödmjuka inför Oss"* (Al-Anbiya: 90).

När detta är känt ska det vara känt att dyrkan inte accepteras utom från den muslimske enhetsbekännaren, som Gud den Upphöjde sade: *"Och Vi vänder Oss till vad de har gjort av gärningar och gör dem till spridd stoft"* (Al-Furqan: 23).

I Saheeh Muslim (214) återberättar Aisha, må Gud vara nöjd med henne, att hon sade: "O Guds sändebud, Ibn Jud'an brukade under okunskapens tid upprätthålla familjeband och ge mat åt de fattiga - kommer det att

gagna honom?" Han sade: *"Det gagnar honom inte – han sade aldrig en dag: 'Min Herre, förlåt mig min synd på Domens dag'"* – det vill säga att han inte trodde på uppståndelsen och gärnade medan han hoppades på att möta Gud.

Sedan accepteras dyrkan från muslimen inte om inte två grundläggande villkor uppfylls i den:

Det första: Uppriktig avsikt för Gud den Upphöjde – det vill säga att tjänarens syfte med alla sina yttre och inre ord och handlingar är att söka Guds den Upphöjdes ansikte och ingen annans.

Det andra: Överensstämmelse med lagen som Gud den Upphöjde har befallt att Han inte dyrkas utom genom den – och detta sker genom att följa Profeten ﷺ i vad han kom med, att undvika att gå emot honom och att inte uppfinna en ny dyrkan eller en ny form av dyrkan som inte är fastställd från honom – välsignelser och fred vare över honom.

Beviset för dessa två villkor är Guds den Upphöjdes ord: *"Den som hoppas på mötet med sin Herre, låt honom göra en god gärning och inte associera någon med dyrkan av sin Herre"* (Al-Kahf: 110).

Ibn Kathir – må Gud förbarma sig över honom – sade: *"Den som hoppas på mötet med sin Herre' – det vill säga Hans belöning och Hans goda gengäld – 'låt honom göra en god gärning' – det vill säga vad som överensstämmer med Guds lag – 'och inte associera någon med dyrkan av sin Herre' – det vill säga det som är avsett för Guds ansikte allena utan partner. Dessa är de två pelarna för den accepterade gärningen – den måste vara uppriktig för Gud och korrekt i enlighet med Guds sändebuds ﷺ lag."*